

(vol. 12, No. 3, 1991). W licznych wypowiedziach przedstawiciele ośrodków naukowych w kraju podkreślano zarówno rolę Stanisława Siedleckiego w rozwoju polskich badań polarnych, jak i Jego niezaprzeczalną spolegliwość wobec różnych dyscyplin naukowych, obecnych w tych badaniach.

Sam dzień osiemdziesiątych urodzin, spędził Stanisław Siedlecki w Zakopanem. 17 września 1992 r., u Jadwigi i Henryka Mogilnickich w „Jadwiniówce”, spotkali się z Jubilatem Jego starzy i młodszy przyjaciele z gór, partnerzy wspinaczek, przewodnicy i ratownicy tatrzańscy. Stanisław Siedlecki, w towarzystwie żony Anny i przybyłej z Norwegii córki Joanny, wysłuchał wielu toastów i życzeń. Wieczór wypełniły wspomnienia tatrzańskich wspinaczek i górskich wędrówek.

Andrzej Manecki

Akademia Górniczo-Hutnicza
Zakład Mineralogii i Geochemii
30-059 Kraków, al. Mickiewicza 30

KRAKOWSKIE JUBILEUSZOWE SPOTKANIA Z PROFESOREM STANISŁAWEM SIEDLECKIM

Gdzie jak gdzie, ale jubileusze najlepiej jest obchodzić w Krakowie, co niejednokrotnie podkreślał Boy-Żeleński. Tu też odbyły się kolejne uroczystości jubileuszowe Stanisława Siedleckiego, za Jego zgodą w gronie przyjaciół i w mieście tak bardzo rodzinnie Mu bliskim. Spotkanie zorganizowało Polskie Towarzystwo Geologiczne 6 maja 1993 r., w gmachu Państwowego Instytutu Geologicznego, w Oddziale Karpackim przy ul. Skrzatów 1. W szczelnie wypełnionej sali amfiteatralnej Instytutu powitała Profesora Siedleckiego doc. dr Danuta Poprawa, Prezes Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Geologicznego. W imieniu Zarządu Głównego PTG gratulacje, z okazji 80-lecia urodzin złożył Jubilatowi prof. dr hab. inż. Antoni S. Kleczkowski. W przemówieniach podkreślano znaczące osiągnięcia Stanisława Siedleckiego dla polskiej geologii i geologii obszarów polarnych. Były naręcza kwiatów i długa kolejka składających gratulacje. W drugiej części spotkania, przy kawie, snuli wspomnienia uczestnicy pierwszych wypraw kierowanych przez Stanisława Siedleckiego na Spitsbergen; koledzy z podkrakowskich „wypraw” geologicznych (prof. Stefan Śliwiński); przyjaciele z ławy szkolnej (red. Jerzy Turowicz); lat młodości (Jan Józef Szczepański) i wielu, których nie sposób tu wymienić.

Następnego dnia, 7 maja Jubilata podejmowali geolodzy i geofizycy, polarnicy Akademii Górniczo-Hutniczej. Oficjalne spotkanie rozpoczęło się

w klubie „Eden”. Stanisława Siedleckiego powitali piszący te słowa i Dziekan Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, prof. Stanisław Majewski, który odczytał specjalny adres od Rektora AGH prof. Jana Janowskiego i wręczył Stanisławowi Siedleckiemu Medal 70-lecia AGH. Następnie geolodzy, uczestnicy pięciu Wypraw Polarnych AGH wręczyli Jubilatowi pierwszy egzemplarz wydrukowanej mapy geologicznej SW Ziemi Wedela Jarlsberga. W spotkaniu uczestniczyli też polarnicy Uniwersytetu Jagiellońskiego z kierownikami ekspedycji: Adamem Krawczykiem i Marią Olech.

W części drugiej spotkania, z udziałem wielu zainteresowanych studentów, wygłoszono dwie prelekcje ilustrowane przezroczami i filmami:

- prof. S. Siedleckiego pt. „Moje spotkania z Arktyką”;
- prof. A. Maneckiego pt. „Nasze spotkania z prof. S. Siedleckim na Spitsbergenie”.

Następnego dnia, 8 maja odbyło się, na życzenie i z udziałem Jubilata, geologiczne sympozjum terenowe z wyjazdem do Ojcowa i Dębника zorganizowane przez prof. Jacka Rutkowskiego i prof. Czesława Harańczyka.

Ryszard Wiktor Schramm

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Biologii Molekularnej i Biotechnologii
61-701 Poznań, ul. Fredry 10

NA MARGINESIE JUBILEUSZU OSIEMDZIESIĘCIOLECIA STANISŁAWA SIEDLECKIEGO

W lecie 1992 roku minęło 60 lat od chwili, gdy Stanisław Siedlecki, niespełna dwudziestoletni student matematyki i fizyki, wyruszył w trzyosobowym zespole wraz z Czesławem Centkiewiczem i Władysławem Łysakowskim na Wyspę Niedźwiedzią, na pierwszą polską wyprawę polarną, organizowaną w ramach Drugiego Międzynarodowego Roku Polarne. Rok 1932 należy uznać za początek oficjalnej polskiej działalności polarnej. Siedlecki, wybrany spośród kilkuset kandydatów, dostał jako zadanie prowadzenie obserwacji meteorologicznych, obsługę aparatów samopiszących oraz, wraz z kolegami, obserwacje zorzy polarnej i pomiary promieniowania słonecznego.

Fakt ten wywarł decydujący wpływ zarówno na całe życie Siedleckiego, jak również zaważył w ogromnej mierze na całym rozwoju polskiej polarystyki.

W czasie przeszło rocznego pobytu na Wyspie Niedźwiedziej Siedlecki zaraził się „bakcylem polarnym” i zaczął przemyśliwać nad rozwinięciem polskiej ekspansji w tym kierunku. Jako kolejny cel wybrał Spitsbergen. Dla projektu